

SLOVENSKA MINORITSKA PROVINCA SV. JOŽEFA
P R O V I N C I A L A T

Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija
telefon: 059 073 100, 059 073 101, faks: 02 776 10 31
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Božič, 2022

Najvišji Oče nam je iz nebes po svojem svetem angelu Gabrijelu oznanil, da bo njegova Beseda, tako zelo vzvišena, tako sveta in tako veličastna, prišla v telo Device Marije. Iz Marijinega telesa si je privzela resnično meso naše človeškosti in krhkosti. Čeprav je bil bogat nad vse, je vendar hotel na svetu zase in za preblazeno Devico, svojo mater, izbrati uboštvo.

Sv. Frančišek Asiški – Pismo vsem kristjanom

Dragi bratje!

V prihajajočem letu 2023 bomo obhajali 800. obletnico, ko je sv. Frančišek Asiški leta 1223 praznoval Božič v Grecciu z volom in oslom pri jaslih, polnih sena. Takrat je postala vidna nova razsežnost božične skrivnosti. Frančišek je božič imenoval »praznik vseh praznikov« – bolj kot druga slavlja – in ga je praznoval »z neizrekljivo zavzetostjo« (2 Cel 199; FF 787). Z veliko pobožnostjo je poljubljal podobe Deteta in je po otroško brbljal ljubke besede, kot nam poroča Tomaž Čelanski (prav tam). Za tedanjo Cerkev je bil praznik vseh praznikov Velika noč: Kristus je z vstajenjem razdejal vrata smrti in tako korenito spremenil svet; za človeka je ustvaril prostor v Bogu samem. Sv. Frančišek ni spremenil in ni hotel spremeniti tega vrstnega reda praznikov, ki ima središče v velikonočni skrivnosti. In vendar se je z njegovo pomočjo in po njegovem načinu verovanja zgodilo nekaj novega: Frančišek je v povsem novi globini odkril Jezusovo človeškost. To, da je bil človek, se je pokazalo najbolj očitno v trenutku, ko je bil Božji Sin, rojen iz Device Marije, povit v plenice in položen v jasli. Vstajenje predpostavlja učlovečenje. Božji Sin kot otrok, kot pravi človeški otrok – je globoko ganil srce asiškega svetnika, tako da je vero spremenil v ljubezen. »Pojavili sta se Božja dobrota in njegova ljubezen do ljudi,« ta stavek sv. Pavla je tako dobil povsem novo globino. V otroku iz betlehemskega hleva se lahko tako rekoč dotaknemo Boga in ga pobožamo. Tako je bogoslužno leto dobilo drugo središče v prazniku, ki je predvsem praznik srca.

Prav v novem izkustvu Jezusove človeške resničnosti se razodeva velika skrivnost vere. Frančišek je ljubil Jezusa-otroka, ker mu je postala v njegovem otroštvu jasna Božja ponižnost. Bog je postal ubog. Njegov Sin se je rodil v uboštvu hleva. V detetu Jezusu se je Bog naredil odvisnega, potrebnega ljubezni od ljudi, bil je tak, da je potreboval njihovo – našo – ljubezen.

Nad jaslimi, ki so bile med volom in oslom, je dal Frančišek obhajati presveto evharistijo (prim. 1 Cel 85; FF 469). Kasneje je bil nad tistimi jaslimi zgrajen

oltar, da bi tam, kjer so nekoč živali jedle seno, zdaj lahko ljudje prejeli za odrešenje duše in telesa meso žrtvovanega Jagnjeta, Jezusa Kristusa, kakor pripoveduje Čelanski (prim. 1 Cel 87; FF 471). V sveti noči je v Grecciu Frančišek kot diakon osebno zapel božični evangelij. Po zaslugi sijajnih pesmi bratov je bilo slavlje en sam izbruh veselja (prim. 1 Cel 85-86; FF 469-470). Prav srečanje z Božjo ponižnostjo se je spremenilo v veselje: njegova dobrota ustvarja pravi praznik.

Dragi bratje, če res hočemo vstopiti v dogodek Jezusovega rojstva, se moramo skloniti. Slediti moramo notranji poti sv. Frančiška – poti k tisti skrajni notranji in zunanji preprostosti, ki omogoča našemu srcu, da vidi. Skloniti se moramo, iti tako rekoč duhovno peš, da bi lahko vstopili skozi portal vere in srečali Boga, ki je drugačen od naših predsodkov in mnenj; Bog, ki se skriva v ponižnosti komaj rojenega Deteta.

Kot Frančiškovi bratje smo v teh težkih časih povabljeni, da se pred skrivnostjo Jezusovega rojstva – ob jaslicah – zaustavimo, začudeno kot pastirji in modri iz Vzhoda, ko so se mu prišli poklonit.

Božič bo tako za nas čas milosti, ker se je rodil Emanuel v nas. V Jezusu bo Bog resnično navzoč med nami. Z nami bo stopal po vseh naših poteh: osebnih, znotraj naših samostanskih bratstev, province, župnij, ... Bog bo z nami, tudi ko ne bomo mislili Nanj. Če ljubečo Božjo bližino vzamemo zares, če jo izkusimo, se bo božič za nas spremenil v doživetje odrešenja. Ta Jezusova bližina naj nas v teh dneh popolnoma prepoji, da se ne bomo ukvarjali sami s seboj ampak kdor bo videl nas, naj vidi Odrešenika.

Božič naj bo čas milosti, ki nam bo pokazal, da je Bog dober. Kjer vzklije vera v tega Otroka, zraste tudi ljubezen in dobrota do brata, province ...; skrbna pozornost do ubogih in trpečih; milost odpuščanja bratom. Nasilju tega sveta se Bog postavlja nasproti v tem Otroku s svojo dobroto in nas Frančiškove kliče, naj mu sledimo.

Božič je milost, ker je k nam prišel Bog, ki je luč. Prišel je kot luč, da bi ta svet razsvetlil z ljubeznijo, mirom, pravico, razumevanjem, ... Kristus prihaja kot luč resnice o človeku: človek – brat - ni le številka, inventar zemlje, marveč dedič neba, božji ljubljenelec. Jezus je luč upanja. Božični dogodek nam govori, da Bog ni obupal nad nami čeprav smo grešniki. Tako tudi mi ne smemo in ne moremo obupati nad nobenim človekom, kaj šele nad bratom s katerim živim in hodim po skupni redovniški poti.

Želim vam, da bi ob jaslicah v samostanih in cerkvah, čutili božjo navzočnost in milost v vašem redovnem življenju ter samostanih, in še bolj intenzivno poklicanost, da smo nosilci veselega oznanila bratom in sestrām in vsem, ki jih srečujemo na poti vsakodnevnega življenja. Blagoslovljene ter vesele božične dneve in naj vas spremlja Božja milost kakor Marijino varstvo v novem letu 2023!

p. Milan Kos
prov. minister

